

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci žalobců **a) JUDr. V. D., b) E. D.**, zastoupených JUDr. Tomášem Sokolem, advokátem se sídlem Praha 2, Sokolská 60, proti žalovanému **Ministerstvu kultury**, se sídlem Praha 1, Maltézské náměstí 471/1, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 2. 2017, č. j. 10 A 100/2016 – 48, o odkladném účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 17. 2. 2017, č. j. 10 A 100/2016 – 48, zamítl žalobu žalobců proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 3. 2016, č. j. MK 16101/2016 OPP, sp. zn. MK-S 2088/2016 OPP, kterým žalovaný zamítl jejich odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, ze dne 4. 1. 2016, č. j. MHMP 2169217/2015, jímž bylo žalobcům uloženo opatření dle ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči (dále jen „památkový zákon“), ve vztahu k nemovitosti č. p. X, k. ú. N. M., V. n. X, P. X. Tímto opatřením bylo žalobcům nařízeno, aby ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozhodnutí šetrně odstranili světlené reflektory, umístěné na visutém rameni na čelní fasádě domu (celkem 16 ks): 4 ks (dvě dvojice) ve výši 3. NP na bočních pilířích arkýřů ve výši okenních poutců, 5 ks ve výši 5. NP nad čtyřmi středními okenními výplněmi pod římsou balkonu, 5 ks ve výši 6. NP na pilířích balkonů na rizalitech a středového průběžného balkonu, 2 ks na úrovni 8. NP, a odborně opravili porušené části fasády, způsobené odstraněním shora uvedených reflektorů, a začistili v materiálu a barevném provedení fasády nemovitosti.

Rozsudek městského soudu napadli žalobci včasnou kasační stížností, se kterou spojili žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V té souvislosti namítli, že bez přiznání odkladného účinku bude mít i úspěšná kasační stížnost pouze formální význam. Dále uvedli, že jim, v souvislosti s odstraněním reflektorů, bylo uloženo provedení rozsáhlých odborných stavebních úprav a rekonstrukcí porušené fasády, spojených s vysokými finančními náklady. V té souvislosti proto zastávají názor, že právní

a hmotné následky na jejich straně zřetelně převyšují veškerou možnou újmu, která může vzniknout jiným subjektům v případě přiznání odkladného účinku. Současně mají za to, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem.

Žalovaný s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Uvádí, že zachování původního vzhledu nemovitosti je klíčové z hlediska památkové ochrany. Přiznání odkladného účinku se dotkne jednak státu, jednak všech návštěvníků Pražské památkové rezervace. Podle stanoviska Národního památkového ústavu jsou vynášející konstrukce s reflektory nevhodnými novodobými prvky na chráněném dobovém průčelí a zneupřehledňují původní staticky a plošně konstruovaný charakter monumentálně působících architektonických hmot kotvením vlastních konstrukcí závěsných reflektorů a jejich chvěním a rovněž nezbytnými rozvody elektro, které jsou zachytávány v drobných štukových ornamentech a nežádoucím způsobem urychlují rozpad jemných detailů členění. Žalovaný zároveň setrval na svém právním názoru vyjádřeném v napadeném rozhodnutí.

Podle § 107 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se přitom užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud zjistil, že odkladný účinek byl městským soudem přiznán již žalobě žalobců usnesením ze dne 27. 6. 2016, č. j. 10 A 100/2016 – 30. Zároveň Nejvyšší správní soud podotýká, že popsané následky rozhodnutí žalovaného, hrozící žalobcům v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jsou zcela zřejmé, logické a zjevně nejsou ani předmětem pochybností žalovaného. Nejvyšší správní soud samozřejmě nepřehlédl, že žalovaný pochopitelně akcentuje negativní dopad současného stavu na zachování původního vzhledu památkově chráněného objektu a dotčení estetického dojmu návštěvníků Pražské památkové rezervace. Existenci veřejného zájmu v tomto smyslu jistě nelze ignorovat, zároveň však nelze pominout ani skutečnost, že současný stav trvá již 25 let, a proto je namístě zvažovat postoje obou stran i z tohoto hlediska. Zatímco žalobcům hrozí riziko spojené s investicemi souvisejícími s provedením uložených prací, a to i v případě jejich konečného úspěchu v kasačním řízení, proti tomu stojí nepochybně významný, nikoli však akutní veřejný zájem na zachování vzhledu památkově chráněného objektu. Budou-li pro to splněny podmínky, bude uvedený veřejný zájem plně respektován, a to jen s odkladem, který v kontextu popsané reality nepředstavuje rozhodující aspekt.

Vzhledem k výše uvedeným důvodům Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že kasační stížnosti žalobců proti rozsudku městského soudu přiznal odkladný účinek. Zároveň připomíná, že podle § 73 odst. 3 s. ř. s. *„se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí“*, a zdůrazňuje, že toto rozhodnutí nijak nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti. O kasační stížnosti žalobců bude rozhodnuto později.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2017

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu